

Sygn. akt V KO 92/20

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

na posiedzeniu w dniu 15 października 2020 r. bez udziału stron
w sprawie **P. W.**

w przedmiocie rozważenia oczywistej bezzasadności wniosku o wznowienia
postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w P.
z dnia 12 grudnia 2012 r., sygn. akt XVI K (...),
zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 19 marca 2013 r., sygn. akt II AKa (...),
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił

**stwierdzić oczywistą bezzasadność i odmówić przyjęcia wniosku
P. W. o wznowienie postępowania w w/w sprawie.**

UZASADNIENIE

Skazany P. W., w kolejnym swoim wystąpieniu, potraktowanym jako osobisty wniosek o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w P. sygn. akt XVI K (...), zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 19 marca 2013 r., sygn. akt II AKa (...), ponownie podniósł zagadnienie braku podstaw do przypisania mu przestępstwa z art. 148 § 1 k.k., zamiast przestępstwa z art. 157 § 1 k.k. oraz wniósł o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu w celu sporządzenia wniosku spełniającego wymagania ustawowe.

Zarządzeniem z dnia 7 września 2020 r. Przewodniczący Wydziału V Izby Karnej Sądu Najwyższego wezwał P. W. do przedstawienia okoliczności i faktów mających stanowić podstawę ewentualnego wniosku, które nie były znane w

zakończonym prawomocnie postępowaniu a spełniają kryteria wymagane do wznowienia postępowania.

W odpowiedzi z dnia 15 września 2020 r., zatytułowanej „Wniosek o wznowienie postępowania”, skazany ponowił wniosek o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu, powtórzył tezę, że jego zachowanie w czasie zdarzenia będącego przedmiotem procesu, ograniczyło się do czynu wyczerpującego znamiona określone w art. 157 § 1 k.k. oraz powołał się na zeznania św. M. Ł., który miał widzieć nieznanych osobników udających się do mieszkania pokrzywdzonego. To właśnie ta relacja miała – w przekonaniu wnioskodawcy – stanowić nową okoliczność uzasadniającą wznowienie postępowania w przedmiotowej sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przepis art. 545 § 3 k.p.k. przewiduje, że sąd właściwy do rozpoznania wniosku o wznowienie postępowania jest zobowiązany do przeprowadzenia wstępnej kontroli okoliczności przedstawianych przez osobę występującą z inicjatywą uruchomienia procedury wznowienia postępowania. W sytuacji, gdy z treści wywodów zaprezentowanych sądowi wynika, że podnoszone argumenty nie spełniają w ogóle kryterium ustawowych przesłanek wznowienia postępowania – powołany przepis nakazuje odmówić przyjęcia takiego wniosku, jako oczywiście bezzasadnego – nawet bez podejmowania czynności zmierzających do usunięcia braków formalnych pisma procesowego, tj. – w realiach tej sprawy – rozważenia wniosku o wyznaczenie skazanemu obrońcy z urzędu i zwolnienia go z obowiązku uiszczenia opłaty.

Taka właśnie sytuacja wystąpiła w niniejszej sprawie.

Przypomnieć trzeba zatem, że to kolejne już wystąpienie skazanego P. W. nie zawiera jakichkolwiek konkretnych okoliczności odwołujących się do ustawowych podstaw, których wykazanie jest niezbędne dla skutecznego ubiegania się o zastosowanie instytucji wznowienia postępowania. Stosownie bowiem do dyspozycji art. 540 § 1 - 3 k.p.k. oraz art. 540b § 1 k.p.k. postępowanie sądowe wznawia się jeżeli:

- w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa, co mogło mieć wpływ na treść orzeczenia;
- po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody określonej kategorii nie znane przedtem sądowi;

- stwierdzono niezgodność z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą, przepisu prawnego, na podstawie którego wydano kwestionowane orzeczenie;
- potrzeba wznowienia wynika z rozstrzygnięcia organu międzynarodowego działającego na mocy umowy międzynarodowej ratyfikowanej przez RP;
- sprawę rozpoznano pod nieobecność oskarżonego, któremu nie doręczono zawiadomienia o terminie posiedzenia lub rozprawy albo doręczono je w inny sposób niż osobiście i wykazano, że nie wiedział on o terminie oraz możliwości wydania orzeczenia pod jego nieobecność, ponadto
- na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. postępowanie wznawia się w wypadku wystąpienia okoliczności wymienionych w art. 439 k.p.k., tj. bezwzględnych powodów uchylenia orzeczenia.

Jednak z punktu widzenia podjęcia czynności zmierzających do wznowienia postępowania zasadnicze znaczenie ma, aby wspomniane okoliczności ujawniły się, a więc stały się dostrzegalne dla uczestników procesu po prawomocnym zakończeniu postępowania i mogły być uznane przez sąd za mające powyższe znaczenie. Jak dotychczas w tej sprawie – takie fakty nie ujawniły się – ani nie wskazał ich skarżący. Przywołany w ostatnim piśmie skazanego dowód z zeznań św. M. Ł. nie spełnia kryterium „nowego faktu lub dowodu”, skoro był przeprowadzony w toku procesu. Relacja św. M. Ł. została wprowadzona do materiału dowodowego sprawy w wyniku postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 12 grudnia 2012 r. (k. – 628) wydanego na podstawie art. 394 § 2 k.p.k. w zw. z art. 392 § 1 k.p.k. o ujawnieniu zeznań m.in. w/w świadka bez ich odczytywania. Została ona oceniona przez sąd meriti (k. - 696) jako wiarygodna, ale pozbawiona istotnego znaczenia z punktu widzenia dokonywania ustaleń w sprawie. Zatem, z punktu widzenia ustawowych przesłanek wznowienia postępowania nie ma ona waloru nowego dowodu, ujawnionego po wydaniu orzeczenia skazującego P. W..

W tej sytuacji należało dojść do przekonania, że żadna z podnoszonych w obecnym wystąpieniu okoliczności nie należy do kręgu tych, które ustawa przewiduje jako normatywne podstawy umożliwiające badanie sprawy z punktu widzenia ewentualnego wniosku o wznowienie postępowania.

Podsumowując, w świetle powołanych okoliczności uzasadniona jest ocena, że została spełniona przesłanka oczywistej bezzasadności wniosku osoby

lustrowanej, określona w art. 545 § 3 zd. pierwsze k.p.k. albowiem kolejne wystąpienie P. W. w tej sprawie nie dostarczyło argumentów odwołujących się do którejkolwiek z podstaw wznowienia postępowania przewidzianych w obowiązujących przepisach a wywody zaprezentowane przez wnioskodawcę odwołują się do okoliczności, które były już rozpoznawane w poprzednich postępowaniach wznowieniowych prowadzonych w tej sprawie.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.